

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419204241
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1419204241.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov matka - X.. Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX D., zastúpenej Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO: 36836460, a otec - S.. S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX D., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/175/2019-41, zo dňa 20.12.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 13P/175/2019-41, zo dňa 20.12.2019, zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala určiť otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú E. D., nar. XX.XX.XXXX vo výške 600 eur mesačne a zároveň mu uložiť zaplatiť ročné výživné v sume 2.400 eur. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a vecne tým, že po oboznámení sa s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia a obsahom spisov vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/221/2018, sp. zn. 17P/49/2019, sp. zn. 25P/118/2019 a sp. zn. 25P/109/2019 dospel k záveru, že zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v matkou požadovanom smere splnené neboli. Uviedol, že maloletá je síce vo faktickej starostlivosti matky, avšak z obsahu spisu vyplýva, že otec pravidelne každý mesiac prispieva na výživu maloletej 300 eur, pričom výšku výživného súd prvej inštancie považoval za dostatočnú na pokrytie nevyhnutných nákladov maloletej, čo je aj účelom neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že úprava pomerov účastníkov neodkladným opatrením je namieste len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť ich pomery, čo v tomto prípade nebolo osvedčené. Vysvetlil, účel neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, matkou navrhovanú výšku výživného nepovažoval za výživné v nevyhnutnej miere, za situácie, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej plní. Uviedol, že podrobné dokazovanie týkajúce sa majetkových a zárobkových pomerov rodičov, ako aj ich životnej úrovne, bude vykonávať v konaní vo veci samej, na základe ktorého na čas do rozvodu určí výživné na maloletú, v konaní vo veci samej rozhodne aj o prípadnom ročnom výživnom. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka. Uznesenie súdu prvej inštancie navrhla zmeniť a vyhovieť jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mala za to, že sú naplnené odvolacie

dôvody § 365 ods. 1 písm. d), a f) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Uznesenie súdu prvej inštancie považovala za nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnych skutkových zisteniach. Poukázala na obsah svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami, najmä dohodu rodičov o výživnom z októbra 2017, ktorou sa otec zaviazal platiť výživné na maloletú k jej rukám vo výške 600 eur mesačne. Zdôraznila, že otec uhradil výživné v dohodnutej výške iba do marca 2019, od kedy ho bezdôvodne znížil na 300 eur mesačne. Mala za to, že jeho konanie je nielen protizákonné, ale sa aj prieči dobrým mravom, keď svoj postoj nezmenil ani v 10/2019, kedy mal preukázateľne informáciu že z objektívnych dôvodov prišla o zamestnanie. Poukazuje na znenie § 325 ods. 1 CSP za potrebné považovala bezodkladne upraviť pomery tak, aby otec opäť dodržiaval dohodu o výživnom z októbra 2017.

4. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie č.k. 13P/175/2019-41, zo dňa 20.12.2019, a odvolanie matky, boli otcovi a kolíznemu opatrovníkovi doručované prostredníctvom súdu prvej inštancie. Otec ani kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu matky nepodali.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Odvolací súd poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vysporiadania sa s odvolacími dôvodmi matky odvolací súd zdôrazňuje, že formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je možné nariadiť platenie výživného výlučne iba v nevyhnutnej miere. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného rodiča, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča a ani podľa celkových odôvodnených potrieb maloletých detí. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. V posudzovanom prípade prihliadnúc na hore uvedené zásady a skutkový stav vyplývajúci z návrhu matky a obsahu spisu, mal súd prvej inštancie správne preukázať, že podmienky pre určenie výživného na maloletú v zmysle návrhu matky splnené neboli. Plnenia otca v prospech maloletej platením výživného vo výške 300 eur mesačne k rukám matky, spĺňajú charakter poskytovania výživného v nevyhnutnej miere. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie aj v zamietnutí návrhu matky na vyplatenie výživného späťne od podania návrhu, čo nie je účelom inštitútu neodkladného opatrenia. Odvolacie dôvody matky odvolací súd preto vyhodnotil ako nedôvodné, bez právneho a vecného významu pre posúdenie správnosti napadnutého uznesenia.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).